

Matteüs 24:29-51 – Waakzaamheid 2 (van 4)

- Lezing: Matteüs 24:29-51

²⁹Meteen na die tijd van verdrukking zal de zon verduisterd worden en de maan geen licht meer geven, de sterren zullen uit de hemel vallen en de hemelse machten zullen wankelen. ³⁰Dan zal het teken van de Mensenzoon verschijnen aan de hemel, en alle volken op aarde zullen zich van ontzetting op de borst slaan als ze de Mensenzoon zien komen op de wolken van de hemel, bekleed met macht en grote luister. ³¹Dan zal Hij zijn engelen uitzenden, en onder luid bazuingeschal zullen zij zijn uitverkorenen uit de vier windstreken bijeenbrengen, van het ene uiteinde van de hemelkoepel tot het andere. ³²Leer van de vijgenboom deze les: zo gauw zijn takken uitlopen en in blad schieten, weet je dat de zomer in aantocht is. ³³Zo moeten jullie ook weten, wanneer je dat alles ziet, dat Hij in aantocht is en heel dichtbij. ³⁴Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn wanneer al die dingen gebeuren. ³⁵Hemel en aarde zullen verdwijnen, maar mijn woorden verdwijnen nooit.

³⁶Niemand weet wanneer die dag en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de Vader weet het. ³⁷Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn wanneer de Mensenzoon komt. ³⁸Want zoals men in de dagen voor de vloed at en dronk, trouwde en uithuwelijkte, tot aan de dag waarop Noach de ark binnenging, ³⁹en niemand wist wat er gebeuren zou, totdat de vloed kwam die iedereen wegnam, zo zal het ook zijn wanneer de Mensenzoon komt. ⁴⁰Dan zullen er twee op het land aan het werk zijn, van wie de een zal worden meegenomen en de ander achtergelaten. ⁴¹Van twee vrouwen die met de molensteen aan het malen zijn, zal de ene worden meegenomen en de andere achtergelaten. ⁴²Wees dus waakzaam, want jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt. ⁴³Besef wel: als de heer des huizes had geweten in welk deel van de nacht de dief zou komen, dan zou hij wakker gebleven zijn en niet in zijn huis hebben laten inbreken. ⁴⁴Daarom moeten ook jullie klaarstaan, want de Mensenzoon komt op een tijdstip waarop je het niet verwacht.

⁴⁵Wie is de betrouwbare en verstandige dienaar die door zijn heer is aangesteld over het huispersoneel om hun op tijd te eten te geven? ⁴⁶Gelukkig de dienaar die daarmee bezig is wanneer zijn heer komt. ⁴⁷Ik verzeker jullie: hij zal hem aanstellen over alles wat hij bezit. ⁴⁸Maar slecht is de dienaar die bij zichzelf zegt: Mijn heer blijft voorlopig nog weg, ⁴⁹en die zijn mededienaren begint te slaan en het met dronkaards op een slempen zet. ⁵⁰Dan zal de heer van die dienaar komen op een dag waarop hij het niet verwacht en op een tijdstip dat hij niet kent, ⁵¹en hij zal hem de zwaarste straf opleggen en hem het lot van de huichelaars laten ondergaan; daar zal hij met hen jammeren en knarsetanden.

Preek

Jongens en meisjes,

Vorige week had ik het over een speurtocht naar *leuke* dieren. Goed opletten tijdens de vakantie of je een haas, hert of een zeehond ziet, bijvoorbeeld, en dan verdien je geld. Maar we hebben de afgelopen tijd ook goed moeten opletten bij *nare* dieren. We hadden bijvoorbeeld twee keer een wespennest bij het huis. Dan let je goed op waar ze naar binnen gaan. En bij elke hap van je eten kijk je eerst goed of er niet een wesp op zit. En toen de nesten verwijderd waren, toen bleven we toch oplettend. Waakzaam. Of ze niet zouden terugkomen.

En toen ik na de vakantie in de schuur keek. Toen zag ik, tussen alle spullen – de schuur stond heel vol – allemaal rattenkeutels liggen. Ik vind dat echt zulke enge beesten. Dus vorige week zaterdag heb ik de schuur helemaal leeg gehaald. Maar heel voorzichtig. Beetje angstig ook. Want achter elke zak met potgrond zou een rat kunnen zitten. Dus heel oplettend of ik niet iets zag bewegen. Gelukkig waren ze er niet. Dus alles schoongemaakt. Ook alle resten van hun eten – ze hadden slakken als voedsel verorberd – opgeveegd. En de spullen weer terug gezet. Nu maar hopen dat ze niet terugkomen.

Lieve mensen,

Zo is er ook verschil in beleving als je nadenkt over de komst van Jezus. Sommigen kijken er naar uit. Het lijkt ze een geweldige ervaring. Als zeehonden. Maar sommigen vinden het ook een angstig avontuur. Wat zal er gebeuren? Ze zijn beducht voor alle tekenen die Jezus hier voorspelt. Een stressvolle ervaring, vanwege de onzekerheid. Als het speuren naar ongedierte. Wat wil Jezus met zijn woorden bereiken?

Vandaag zullen we de tekening van Jezus in Matteüs 24 wat meer inkleuren. Ik heb als thema gekozen:

Slide: Doe ieder moment wat goed is

Ik wil ff helemaal terug naar het begin van het hoofdstuk. Naar vers 3. De vraag van de leerlingen. Ze vragen:

Slide: '... wanneer zal dat allemaal gebeuren en aan welk teken kunnen we uw komst en de voltooiing van de wereld herkennen?'

Het opvallende is, dat Jezus deze vraag niet beantwoordt. Sterker nog: hij weet het zelf ook niet! In vers 36 staat: *'Niemand weet wanneer die dag en dat moment zullen aanbreken, ook de hemelse engelen en de Zoon niet, alleen de Vader weet het.'* En Jezus noemt wel allerlei gebeurtenissen, maar die gebeurtenissen herhalen zich in onze geschiedenis. En als je goéd oplet, dan lees je helemaal niet dat Jezus zegt: en als dat en dat en dat gebeurd is, dan kom ik. Dan zou je het kunnen berekenen. Maar dat zegt Jezus nadrukkelijk niet. Hij lijkt zelfs het tegenovergestelde te zeggen: niet de *aanwezigheid* van 'tekenen der tijden', maar juist de *afwezigheid* ervan moet volgelingen van Jezus extra waakzaam maken. *Jullie weten niet op welke dag jullie Heer komt (42)*. Je kunt dus nooit zeggen: 'nou, het zal nu nog wel ff duren', dus rustig aan. En ook niet, zoals je vaak hoort, 'het moet nú wel heel dichtbij zijn'. We hebben geen idee. Het gaat er om dat je ieder moment zo leeft alsof het kan gebeuren.

En dat 'het' uit de vorige zin. 'Alsof *het* kan gebeuren.' Daar wil ik ook nog even iets over zeggen. Heb ik vorige dienst ook al gezegd, maar het is echt belangrijk. Er lopen in deze profetie van Jezus 2 verhalen door elkaar. De verwoesting van de tempel in het jaar 70. En de komst van Christus. Beelden van verwoesting en oorlog dus. Maar ook van heling, vergeving en vernieuwing. Beelden van macht van satan. En ook van almacht van Jezus. En te vaak worden heel stellige conclusies getrokken over hoe het dan zal gaan. Er wordt te weinig verdisconteerd dat dit hoofdstuk heel complex is. Nog veel complexer dan ik nu kan uitleggen, maar daar moeten we het op een verdiepingsavond over hebben. Zo'n zin als vers 34: *'Ik verzeker jullie: deze generatie zal zeker nog niet verdwenen zijn*

wanneer al die dingen gebeuren.' Terwijl het daar toch om de komst van Jezus lijkt te gaan. Dat matcht niet met elkaar. Dus echt behoorlijk complex.

We trekken vaak te snel conclusies. Dat beeld bijvoorbeeld dat geschetst wordt van mensen die innig samenleven. Of samenwerken. En dan uit elkaar gescheurd worden. Dan wordt er gedacht: dat gaat over het oordeel. De scheidslijn loopt midden door gezinnen en allerlei andere verbanden. Maar gaat het hier over het oordeel? Dan is de woordkeus wel heel raar. ... Meegenomen ... Achtergelaten ... Volgens mij wordt hier gewoon een oorlogssituatie beschreven. Volkomen willekeur bij een razzia. Onvoorspelbare nukken van een dictator. Maar God is toch niet willekeurig? Hij is juist heel doorzichtig en betrouwbaar. Zoals we vorige week ook zagen: de woorden van Jezus verdwijnen *nooit*. Wat God belooft wordt waar. Heel consistent.

Jezus waarschuwt hier dat we in onvoorspelbare en onvoorstelbare tijden terecht kunnen komen. En dat het dus *altijd* belangrijk is dat je waakzaam bent. Dat je voorbereid bent op alles. En hoe doe je dat? Dat is de grote vraag. Nou, dat laat Jezus zien in het vervolg. In hoofdstuk 25. Maar ook aan het einde van ons hoofdstuk. En dan wordt waakzaamheid ineens heel praktisch. Want eigenlijk zegt Jezus: doe ieder moment wat goed is.

Jezus heeft het over een dienaar. Die door zijn heer aangesteld is over het huispersoneel. Waartoe is die dienaar aangesteld? Nou, lees maar, *om hun op tijd eten te geven*. Ik vind dat mooi hoe Jezus in een simpele zin aangeeft hoe je waakzaam bent. Eten geven. Zorgen voor anderen. Eigenlijk – nou, niet eigenlijk – doen wat Jezus ook deed. Het is een heel consistente boodschap van onze Heiland. Volg mij na, doe zoals ik, wees zoals ik. Geen willekeurige geboden waar je van in de war raakt. Want uiteindelijk grijpt dit terug op het hele Oude Testament. Ooit begon het als zo bij de schepping. Zorg voor de aarde zoals Ik er voor zou zorgen, zegt God. De hele Thora, samengevat in 10 geboden, het is dezelfde boodschap. Zorg goed voor je medemens, zorg goed voor de aarde, zorg goed voor jezelf. Zo geef je God de eer.

Maar als je je mededienaren begint te slaan. Als je altijd alleen maar aan jezelf denkt. En het krediet van je Heer verbrast voor eigen genot. Ten koste van anderen. Dan zal God dat niet ongestraft laten passeren. Dan kan de terugkomst van Jezus een beangstigende ervaring zijn. Maar daar gaat het dus echt over mishandeling. En over grenzeloos egoïsme. Het gaat over vijanden van God. Dus wees niet bang dat jou het oordeel zal treffen. Als je als zondig mens zo goed en zo kwaad als het gaat voor deze aarde probeert te zorgen. Als je, met vallen en opstaan, je naaste probeert te helpen en lief te hebben. God is niet tegen je, dan. Als je leeft van de volmaakte liefde van God. En zijn zegen uitdeelt aan mensen om je heen. Zoals Johannes het schrijft in één van zijn brieven:

Slide ¹⁶Wij hebben Gods liefde, die in ons is, leren kennen en vertrouwen daarop. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem.

¹⁷Zo is de liefde bij ons tot volmaaktheid gekomen, en daardoor kunnen we op de dag van het oordeel vol vertrouwen zijn, want hoewel wij nog in deze wereld zijn, zijn we als Jezus. ¹⁸De liefde laat geen ruimte voor angst; volmaakte liefde sluit angst uit, want angst veronderstelt straf. In iemand die angst kent, is de liefde niet tot volmaaktheid gekomen. ¹⁹Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad. (1 Johannes 4)

Volmaakte liefde komt van God. Van daar uit mogen we vrijuit anderen liefhebben. Praktisch. Zoals Jezus in de gelijkenis heel *basic* stelt: eten geven aan de anderen. Dat is waakzaam zijn. En dan hoeft

je niet angstig te zijn. Want die liefde van God voor jou en via jou drijft angst uit. Omdat God zo'n leven niet zal straffen.

Waakzaam zijn heeft dus meer van het speuren naar zeehonden. En dat je hart dan een sprongetje maakt. Dan dat je angstig moet opletten voor de ratten in je schuur. Jezus geeft je mee om vol liefde te leven. Dus: doe ieder moment wat goed is.

Amen